

ПРВОМАЈСКИ ПРОГЛАС

Насупрот свим бесмислицама и лажима којима нас путем медија Председник и влада РС убеђују да нам је све боље, 1.мај 2018. године радништво и грађани Србије дочекују у потпуној неизвесности за будућност, страху за голу егзистенцију и већ дебело загазивши у колективно сиромаштво у које нисмо савим упали само захваљујући додатним задужењима код банака које постају реални и све чешћи господари наших живота и судбина. Радништво је под великим ударом. Пролетеријат је у највећој мери замењен прекаријатом, радници су обесправљени, а осмочасовно радно време и петодневна радна недеља постају далеки сан. Несигурност посла и борба за основну егзистенцију су уочљиви на сваком кораку. Људи су сиромашни, уплашени, дезоријентисани. Синдикати још траже адекватне одговоре силама зла којима су радници изложени. Али, не сви! Неки су све време одличан, веран и незаобилазни сарадник властима који су нас у овакав положај довели.

Са таквим синдикатима ми из УСС Слога не можемо да сарађујемо!

Самостални синдикат Србије и УГС “Независност” су 1. маја позвали запослене на протесну шетњу. Ми не желимо да будемо део декора и представе која нема практичну сврху. Шетња до зграде владе и предавање папира портиру који се ту буде затекао (јер у згради Владе тада осим радника обезбеђења неће бити никога) за нас нема никаквог смисла. Махање заставама и дување у пиштаљке иза оних који су, као званични, а лажни репрезентативни синдикати у свакодневном контакту са представницима Владе, зарад дизања њихових личних рејтинга пред онима са којима само личне интересе и остварују, преко накнада у неколико одбора и преко Социјално економског савета, није нешто што бисмо ми нашим члановима предложили. Ми смо чврсто уверени да решења проблема радништва у Србији не можемо тражити заједно са онима који су већ годинама један од важних узрока тих проблема, а то су свакако и лажни синдикати.

С друге стране, организовањем сопственог протеста допринели би ширењу слике о слабости синдиката, што можда и јесте циљ оних који га годинама на овакав начин обележавају. Протести организовани у две синдикалне колоне свакако би реално показали и објективно нејединство синдиката.

Због тога УСС Слога ове године неће организовати заједничко протестно окупљање својих чланова за 1. мај у Београду. Уместо тога, организоваћемо неколико протеста на нивоу локала, тамо где наши активисти из тих градова то желе. Осим тога, 1 мај ћемо обележити и низом активности у оквиру пројекта сарадње са више удружења грађана, које ће се пре свега спроводити кроз непосредан контакт са радницима, омладином, специфичним групама и организацијама, којима ћемо путем трибина, округлих столова, предавања...покушати да приближимо тематику у вези са синдикатима, положајем радништва у Србији и начинима одупирању зла империјализма којима смо изложени. Председник УСС Слога ће говорити на великом Првомајском скупу у Атини, на којем се очекује присуство преко пола милиона људи, где смо позвани од нашег братског синдиката ПАМЕ, најборбенијег синдиката у Европи а можда и свету, који нам је на тај начин већ други пут исказао изузетну братску љубав и почасти.

Осим избегавања реалних трошкова организације, који не би били мали, зарад учествовања у нечему што би била само представа, а не и стварни протест, још један је важан разлог за то што не позивамо наше чланове у Београд:

– целе године су наши чланови активни у свом синдикалном деловању. Нема протеста, штрајка ни демонстрација у којима активисти УСС Слога не учествују, у читавој Србији, скоро свакодневно. То и јесте једини начин јер је зло против којег се боримо велико и потребан је свакодневни напор сваког од нас да му се, у оквиру својих снага, знања и способности одупиремо. Свакодневно! А не само декларативно и пропагандно, не тог једног дана у години, 1.маја.

– осим тога, наши чланови нису професионални функционери,

богаташи и тајкуни, каквих има у репрезентативним синдикатима. Осим у синдикату, они преко целе године напорно раде на својим радним местима. Сматрамо оправданим и желимо им да ретке празничне дане проведу у кругу својих најближих, својих породица и људи које воле, растерећени од свакодневних брига. Тај предах ће им помоћи да одморнији и спремнији наставе истинску и сталну, а не декларативну борбу за заштиту нашег положаја и интереса.

Ми ћемо свакако увек прослављати 1. мај, међународни празник рада, уз увек присутни велики пијетет према нашим храбрим колегама са Хајмаркет сквера у Чикагу који су дали своје животе у борби за права радника 1886. године. Увек онако како процењујемо да је најадекватније тренутним условима у којима живимо и делујемо!

.